

Mí drazí spoluobčané,
vážená holoto.
Tímto slavnostně slibuji,
že se ctí, coby vlastní vám budu sloužit.
A zemi ku prospěchu vésti.

Aů aů aů.

Hovno hovno!

Hovno hovno!

Hovno hovno!

Hovno hovno!

Plácal hovna a doufal,
že jednou někdo pochopí krásu jeho vět.

Plácal hovna a doufal
a nakonec ho pochopil parlament.
Tak si tam seděj,
do židlí prděj,
do kola melou, melou, melou,
prdlajz věděj.

Plácaj hovna a doufaj,
že nikdo stejně nepochopí
smysl těch vět.

Plácaj hovna a doufaj,
že zrovna jejich hovna
zachráněj celej svět.

Tak si tam seděj,
do židlí prděj,
do kola melou, melou, melou,
prdlajz věděj.

Tak si tam seděj,
do židlí prděj,
do kola melou, melou, melou,
prdlajz věděj.

Vůl si hová,
žere lupení.
Holota ho nezajímá.
A mele, hubou mele!

Ví kuloví, dostane cukroví,
v klidu si na jatka čeká.
A mele, hubou mele!

Herrgott! Herrgott! Herrgott!
Fagott!
Herrgott! Herrgott! Herrgott!
Fagott!

Vůl si hovní,
žere lupení.
Holota ho nezajímá.
A mele, hubou mele!

Ví kuloví, dostane cukroví,
v klidu si na jatka čeká.
A mele, hubou mele!

Herrgott! Herrgott!"
Herrgott! Fagott!
Herrgott! Herrgott!
Herrgott! Fagott!